

Jatkoa sivulta 8

Hankkimalla vähemmän mutta kestäviä ja korjauskelpoisia tuotteita sekä kunnostuttamalla niitä ammatillisilla voi vähentää luonnonvarojen kulutusta samalla työllistään. Valitettavasti verotuskäytäntömme tekee parhaansa saadakseen ihmiset hankkimaan uutta ja hylkäämään jo vähänkin käytetyn tuotteen riippumatta uuden ja vanhan laadusta. Työn ja korjauspalveluiden verotus on korkea, mutta luonnonvarojen käytön ja automaation verotus on matala tai olematon. Verot nostavat hyvin suunnitellun ja valmistetun tuotteen ja korjauttamisen hinnan korkeaksi, kun taas nopeasti koneella hutaistu, pian jätteenä päätyvä tuote on halpa - ainakin hankintahinnaltaan.

Valtiovallan osoittama laatutyön arvostus olisi tärkeää. Keski-Euroopassa arvostetaan ja tuetaan käsityöläisiä. Esimerkiksi Saksassa on useita eri tutkimuslaitoksia, jotka pohtivat vain käsityöammatilaisten asioita.

Suomessa olisi aika oppia hyödyntämään kotimaisten käsityöläisten - vaattureiden, verhoilijoiden ja suutarien - taitoja tavaroiden pitämiseksi pidempään käytössä. Esimerkiksi kenkiä, vaatteita ja huonekalujakin voi muodistaa. Mielihyvää voi opetella saamaan vähemmän luontoa rasittavalla ja enemmän työllistävällä tavalla.

Suutariliikkeiden Liitto
Suomen Vaatturiliitto
Suomen Verhoilijamestarien Liitto
Suomen Luonnonsuojeluliitto

Pohjalainen 10.10.1997

Suomessa riittää kenkien valmistajia

Suomalainen kenkäteollisuus kannattaa, jos johtopäätöksiä voi vetää valmistajien määrästä. Näinkin pieneen maahan mahtuu vajaan 30 kenkätehdasta. Kun tilastokeskuksen rekisteristä kaivaa kaikki jalkineiden valmistuksen parissa pakertavat, lukumäärä lavenee 117 yritykseen. Viime

vuonna Suomessa valmistettiin jalkineita 3,9 miljoonaa paria.

Suomen nahka- ja kenkäteollisuusliiton toimitusjohtaja Sari Vannela jarruttelee hieman. Hän muistuttaa, että reilun sadan yrityksen joukkoon lukeutuu runsaasti myös yhden hengen pajoja, joissa tehdään vaikkapa aamutossuja käsityönä. Myös kenkien kotimaisuusastetta on Vannelan mukaan hankala arvioida, sillä suomalainen kenkäteollisuus ei tuota jalkineita joka sesonkiin. Pääartikkeleita ovat talvikengät ja työkenkät.

Ulkomaiset jalkineet jylläävät markkinoilla, viime vuonna Suomeen tuotiin noin 12,4 miljoonaa kenkäparia. Yleisesti ei voida sanoa, kuinka paljon suomalaiset käyttävät suomalaisia kenkiä, sillä täällä tarvitaan paljon jalkineita, joita Suomessa ei valmisteta, Vannela sanoo. Vannela väittää suomalaisten jalkineiden juuttuvan tukkuportaaseen. "Sisäänostajat eivät ota täällä suomalaisia kenkiä myyntiin. He tilaavat kyllä malleja, mutta eivät sitten ota niitä. Ja eipä kestä monta kuukautta, kun sama malli ilmestyy liikkeisiin ulkomailla tehtynä", Vannela kertoo.

Vannelan kritiikki kohdistuu erityisesti Keskoon, joka hallitsee hänen mukaansa 60 prosenttia Suomen kenkämarkkinoista. K-ryhmän liikkeistä kenkiä myyvät K-Kengät, Andiamot ja Aleksi 13 sekä Citymarket- ja Anttila-tavarataloketjut. Suomalainen kenkä on keskihintainen. Halvemmalla sen tuo Kiinasta, Taiwanista tai Singaporesta, missä niitä nyt kulloinkin ollaan teettämässä.

Keskon K-Kenkä- ja Andiamo -liikkeistä vastaava myyntijohtaja Jarmo Ojajarju hämmästelee Vannelan näkemyksiä. "Me teemme erinomaisen hyvää yhteistyötä monien kotimaisten valmistajien kanssa. Osa valmistajista ei kuitenkaan edes pidä tavaratalosegmenttiä myyntikohteenaan. On myös valmistajien ratkaisu, jos haluaa olla myymättä jollekin ketjulle", Ojajarju selvittää.

HeSa 6.9.1999

MEIDÄN KESKEN

YHTEYSHENKILÖT

HELSINGIN SEUTU:

Iija Ignatiew, Siilirinne 17 B,
01450 Vantaa p. 09-8722868,
040-5235523

ja
Marika Rinno, Temppelikatku 2 D 41,
00100 Helsinki p.09-448509,
040-5634341

HÄMEENLINNAN SEUTU:

Tarja Bärn-Fagerlund, Muuraantie 3,
14610 Lepaa p. 03-6717016,
040-5043900

KOUVOLAN SEUTU:

Outi Haapamäki, Valtatie 1110,
47200 Elimäki p. 05-3822120,
040-5730855

LAHDEN SEUTU:

Mikko Virtanen, Kerintie 47,
15500 Lahti, p. 040-5807866

SEINÄJOEN SEUTU:

Susanna Viljanmaa, Metsolantie 2 E 25,
60100 Seinäjoki, p. 06-4140663

TAMPEREEN SEUTU:

Uutta yhteyshenkilöä etsitään. Sinäkö se oot?

TURUN SEUTU:

Janiika Ojala, Nurmelaantie 5 C 10,
20780 Kaarina, p. 02-2302858 (koti),
0400-827389, työ/fax 02-2443229

VAASAN - PORIN SEUTU:

Timo Forstén, Sepänkatu 6-8 C 17, 65370
Vaasa, p. 040-5473832

UUSIA JÄSENIÄ

Jatkokertomus, osa 7. Lisää pieni- ja isokenkäisiä...

Leena Poikolainen, Järvenpää
Nora Tihtonen, Kerava
Timo Kauppi, Rauma
Leena Voutilainen, Tampere
Kerstin Appel, Espoo
Tuula Paronen, Lahti
Oili Teräs, Helsinki
Jaakko Laaksonen, Helsinki
Pekka Eerola, Helsinki

Tervetuloa!

JÄSENTEN SÄHKÖPOSTIOSOITTEITA:

TIMO FORSTÉN: timo.forsten@pp.inet.fi
ARI-JUKKA ESKELINEN:
esko.miettinen@stelosoy.inet.fi
ANITA HOLKKO:
anita.holkko@vrk.intermin.fi
MAIJU HAVINEN: koputuksia@mpoli.fi
IILJA IGNATIEW: iija_i@yahoo.com
MINNA MARKOW:
minna.markow@nokia.com
JANIKA OJALA: jj.herkku@kolumbus.fi
ARJA PARTANEN: jpartane@saunalahti.fi
OLLI PARTANEN: jpartane@saunalahti.fi
LEENA POIKOLAINEN:
leena.ossi@kolumbus.fi
MISKA RANTANEN:
miska.rantanen@sgic.fi
MARIKA RINNO: marika.rinno@iki.fi
KIRSI-MARJA SALO: kissesalo@artic.net
kissesalo@hotmail.com
JANNE SORAKIVI: jsorakivi@hotmail.com
MARKKU TUUKKANEN: mtu123@sci.fi
MIKKO VIRTANEN: mikko.virtanen@phk.fi

KENKÄRISTEILY - METSÄSTYSRETKI TUKHOLMAAN

Perjantaina 3.9. neljän hengen seurue tapaa toisensa ravintolassa, joka liikkuu noin 150 km/h kohti Helsinkiä. Kuulumisia vaihdetaan ja kanssamatkustajille selviää nopeasti, että tällä porukalla on nauru herkässä. Huumorin ja jutustelun lomassa vaihdetaan myös mielipiteitä yhdistyksen WWW-sivulista ja niiden kehittämisestä.

Hieman myöhemmin samana iltapäivänä huomiota herättävä joukko alkaa kerääntyä Helsingin sataman Viking Linen terminaaliin. Matkanjohtajamme Elise jakaa ammattilaisen ottein saapujia hyttikunttiin ja saa lähtijöiden odotukset korkealle jakamalla jokaiselle luettelon Tukholman ostospaikoista.

Hyttiavaimet kädessään joukko hajaantuu MS Mariellan käytäville. Elise on onnistunut täyttämään hytit niin, että jokaiseen majoittuu keskimäärin normaalikokoista porukkaa. Kun tavaroita on hieman purettu, hallituksen jäsenet suuntaavat kokoustiloihin ja muille jää aikaa tutustua laivaan ja lepäillä varastoon iltaa varten.

Kokouksen päätyttyä äärimmilleen ärsytettyä nälkää poistetaan seisovan pöydän herkuilla. Herkuttelun jälkeen kukin poistuu iltarientoihinsa, kuka karaokeen, kuka tanssilattialle ja niin edelleen. Yhteistä illan tapahtumille on, että hauskaa pidetään ja taas muutama uusi ihminen on tietoinen yhdistyksestämme ja sen toiminnasta ja tavoitteista!

Seuraavana aamuna iloiset risteilijämme kerääntyvät Tukholman satamaan enemmän

tai vähemmän levänneinä. Kun porukka on ikuistettu ryhmäkuvan muodossa, on aika ottaa selvää, mitä Tukholman yrittäjillä on meille tarjota. Pieniä ja isoja kenkiä tarjoavat kauppiat vielä tässä vaiheessa osaa arvata tulevia tapahtumia...

Muutamia tunteja myöhemmin MS Mariellan käytävillä alkaa kuulua ihastuneita huokauksia ja innostunutta puheen sorinaa. Yhdistyksemme jäsenet ovat alkaneet palata laivalle ja innostuneina esittelevät matkan saalistaan muille. Ilo on ylimmällä, kun lähes jokainen matkalainen on löytänyt sopivat ja mieleiset jalkineet - tai parhaassa tapauksessa jopa useammat.

Ostoksistaan hyvillä mielin seurueemme viettää mukavaa iltaa paluumatkalla Suomeen. Toiset vetäytyvät kenkämetsästyksen uuvuttamina lepäämään, mutta toiset tuntuvat saaneen uutta energiaa uusista kengistään ja suuntaavat jälleen karaokeen ja tanssilattialle. Seuraavana aamuna Helsingin satamassa tosin voidaan havaita, että uusien kenkien tuottama energia on käytetty lähes viimeiseen pisaraan edellisenä iltana ja väsymys on vallannut myös innokkaimmat juhlijat.

Kotimatalla sama neljän hengen seurueemme muistelee onnistunutta Tukholman matkaa ja sen kommelluksia vedet silmissä nauraen - tämä reissu pitää ehdottomasti ottaa uusiksi!

"onnellinen uuden kenkäparin omistaja"

KANSA OTTAA KANTAA

LEHDESSÄ 2/1999 PIENIKOKOISILLE
NAISJÄSENILLE SUUNNATUN
KIRJOITUKSEN POHJALTA

Voisiko lehteen laittaa pienen "tilaston" siitä, paljonko on pienikokoisia naisjäseniä? Jos saisi vielä maantieteellisen sijainnin, esim. suurin piirtein vanhan lääninjoon mukaan. Olisi mielenkiintoista saada nämä tiedot, sillä varmasti on vielä paljon mittoihin mahtuvia, jotka kelpaisivat jäseniksi. Minusta ainakin näyttää, että alle 160 cm pitkiä naisia on aika paljon, vaikka kaikilla ei olekaan kengän koon suhteen ongelmia, vaatteiden koon suhteen sitäkin enemmän.

Itse olen lyhyt (158) ja hoikka, 38 v. nainen. Vaateongelmia on ollut nuoresta asti. Näin pienelle (yläosa 30-32, alaosa 34) ei löydy valmisvaatteita kuin lastenosastolta, mutta kuka haluaa vielä aikuisenakin pukeutua lasten tai varhaisnuorten muodin mukaan?

Onneksi on keksitty farkut ja muu farkkutyylinen pukeutuminen, joka sopii aina iästä ja tilanteesta riippumatta. Itse kaipaan nuorekkaita aikuisten vaatteita, täti- ja jakkupukutyyli ei sovi minulle. Haluan siis saada vaatteita, jotka käyvät arkeen mutta ovat vähän "siistimpiä" eli tarvittaessa sopivia myös pikku juhlaan.

Koska pienikokoisetkaan ihmiset eivät asu kaikki samalla paikkakunnalla, ja ostosmatka jo Keski-Suomesta Etelä-Suomen kaupunkeihin on autottomalle ihmiselle vaivalloinen ja kalliskin, niin jonkinlainen postimyynti näissä vaateasioissa palvelisi parhaiten.

Mitoituksella 150-160 cm koosta 32 alkaen löytyisi varmasti ainakin naapurimaat mukaan otettuina tarpeeksi asiakaskuntaa. Tyyliltään vaatteet voisivat olla nuorekkaita, ei kuitenkaan pintamuotia.

Olisiko tämä mahdollon ajatus, sen vaatetusalan ammattilaiset ja markkinointi-ammattilaiset tietänevät parhaiten.

Erikokoisten messut ovat hyvä toimintatapa. Itse en uskaltanut ensimmäisille messuille tulla, mutta seuraaville tulen vaikka "pää kainalossa" ja tosi ostajana!

IKUINEN FARKKUTYTÖ

KENKÄRISTEILYTUNNELMIA

Kuulin kahden, iloisella "kenkäristeilyllä" olevan keskusteleen: "Kyllä tämä on kamala kohtalo, ajattele nyt. Me joudumme matkustamaan pois kotimaastamme saadaksemme hankituksi sellaista tavallista kulutustavaraa kuin kengät. Eikö tämä ole ihan hirveetä!" Siihen toinen: "Kuule, ajatteles nyt. Ne toiset ihmiset, jotka ostavat tuosta vaan lähimmästä kenkäkaupasta kengät, eivät koskaan saa kokea sitä mitä me. Niille kenkien ostaminen on vain yksi arkinen tapahtuma, mitätön, tavallinen. Me saamme kokea suuren ilon, suoranaisten onnistumisen hurmion, harvinaisen ja ainutlaatuisen. Olemme vihdoin löytäneet kengät, joita olemme etsineet jopa monta vuotta. Kaupassa kuulin erään huudahtavan, että näitä, juuri ostamia kenkiä hän oli etsinyt neljä vuotta. Kuinka etuoikeutettuja olemmekaan tämän suuren ilon kokiessamme! Ajatellaan positiivisesti!" Ja sitten vielä päälle naurut koko joukolla.

MUKANA OLLUT

KENKÄOSTOKSILLA

Olen taas kesän mittaan etsiskellyt sopivia työjalkineita. Turhaan. Maaseutukierroksen jälkeen olin kesällä käymässä Helsingissä ja yritin ostaa kenkiä. Menin ensin Stokkan miesten kenkäosastolle, jossa olikin juuri toivomani malli: vetoketjulla varustetut nilkkurit. Sopivaa kokoa en kuitenkaan löytänyt. Itsepalvelunumeroiden avulla näin, että kengät loppuivat yleensä kokoon 47. Olisin tarvinnut noin kokoa 50. Olisiko jostakin tiskin alta löytynyt sopivaa kokoa, en tiedä, illan suussa myyjät olivat joko niin rasittuneita, että heillä riitti energiaa vain asiakkaiden väistelyyn ja keskinäiseen informaation vaihtoon.

Kävin sitten Kallion miestenvaatetusliikkeessä Albertinkatu 46:ssa. Palvelu oli erinomaista, mutta sopivia kenkiä ei löytynyt. Ystävällinen myyjä nouti kellari-varastosta vetoketjuiset talvikengät. En kuitenkaan ostanut niitä, sillä ne ovat kesäkäyttöön liian lämpimät, ja sitäpaitsi olin viime talvena ostanut juuri samanlaiset kengät tästä samaisesta paikasta.

Sitten menin Aleksanterinkadun Aleksin 13:een. Myyjä kehotti tulemaan uudelleen, kun syysmallisto piakkoin saapuisi. Kun kysyin, tulisiko sitten myös minun kokojani, hän huomasi katsoa jalkojani ja kysyi, mikä koko. Kuultuaan vastaukseni, hän sanoi, että 47 on suurin numero, jota tulee. Ei ole tarkoitustakaan tilata isompia.

Vuorossa oli MR. BIG siinä Stokkan ja rautatieaseman välisen korttelin sisäpihan 2. kerroksessa, mutta he eivät enää myy kenkiä. Ystävällinen myyjä kaivoi esiin Kengän Koputuksia nro 2/1999, josta poimin seuraavat kenkämyymälät: Kenkämarski Ky ja Velj. Halonen Oy.

Kenkämarskissa oli parikin sopivaa mallia mutta ei sopivaa kokoa. Myyjä kehotti tulemaan uudelleen, kun syysmallistot saapuvat. Kun kysyin, tulisiko minulle sopivia kokoja myös, hän kääntyi vanhemman myyjättären puoleen, joka myös kehotti tulemaan uudelleen. Minua alkoi jo hermostuttaa, ja sanoin, että minua on jo 20 vuoden ajan kehoitettu tulemaan uudelleen. Jos tulen, tulenko taas turhaan. Hänen huomasi kysyä kengännumeroani. Vastasin, että aikoinaan löysin sopivia 47-numeroisista kengistä, mutta että nykyään pitää näköjään olla koko 50. Jalkani eivät ole kasvaneet. Myyjä sanoi, että tosiaan, ne italialaiset. Kysyin, onko todella niin, että kenkätehtaat eivät valmista isoja kokoja, vai ettekö te vain suostu ottamaan niitä myyntiin. Tämä vanhempi myyjä sanoi, että italialaiset eivät valmista, mutta että jotkut suomalaiset kyllä. Ja Kenkämarskin johtaja on sanonut, että isoja kokoja ei saa ottaa. No, siihen ei minulla voinut olla enää paljon lisäämistä. Pahoittelin vain, että heille ei raha kelpaa, ja poistuinkin aurinkoiselle kadulle.

Velj. Halosen pääsisäänkäynti on niin matala, että sisään päästäkseni jouduin kumartamaan kohteliaasti. Miesten kenkäosastolla oli todistettavasti ainakin yksi pari miesten kävelykenkiä nro 50. Niikkureita ei ollut, ja minua taas kehoitettiin tulemaan uudestaan. Kun kysyin kokoa, vastaus oli, että 47-48 on suurin numero mitä heille tulee. Että siinä se.

KENKÄ PITKÄÄNKIN JALKATERÄÄN

TIEDUSTELE VIELÄ: Keskuskenkä, Hannu Saarinen, Vihdintie 5, Nummela, p. 09-2222830. Kerro, kuinka kävi!/MH.

KIIITOKSET AKTIIVISESTA YHDISTYKSESTÄ!

Vasta Pieni- ja Isokenkäiset ry:n jäsenyys on saanut minut oivaltamaan myös isokokkoisen ongelmat. Pienikokoisena kun ei välttämättä tule ajatelleeksi asiaa suurikokoisten kannalta. Jäsenyys siis avartaa! Seuraavassa kuitenkin (tosi)tarinaa pienikokoisen ihmisen kokemuksista:

SHOPPAILUN HUUMAA

Suuren tavaratalon vaateosastolla:

- Päivää! Olisiko teillä naisten jakkupukuja, koon pitäisi olla aika pieni.

- Ei meillä mitään noin pienelle naiselle ole! Lastenosastolta voisi löytyä jotain sopivaa, mutta eihän siellä nyt sentään jakkupukuja ole!

Vielä suuremman tavaratalon naisten vaateosastolla:

- Päivää, etsin jakkupukua kokoa 32 tai 34 mallista riippuen.

- Meillä on yksi malli, josta tuli viime viikolla yksi kappale kokoa 34. Katsotaanpa, olisiko se vielä täällä... Noin pieni kokohan menee aina heti. Kyllä sellaista tarvitsevan pitäisi tulla kyselemään viimeistään seuraavana päivänä kulloisenkin vaate-erän saapumisen jälkeen!

- ???

- Täällähän se vielä on! - ihme kyllä. Haluatteko sovittaa?

- Hmm... olin kyllä ajatellut jotain muuta kuin tuollaista sinapinvihertävää väriä. Juuri tuo väri nimittäin saa minut aina näyttämään merisairaalta. Olisikohan teillä punaista tai mustaa, sinistä, vihreää, valkoista tai ihan mitä tahansa muunlaista, ruudullista, raidallista, pilkullista?

- Muut värit ja kuosit alkavat vasta 36:sta ylöspäin.

- Jaha, no kokeilen nyt kuitenkin tätä jakkua, jospa se vaikka sopisi.

- Voivoi, kun teillä on niin lyhyt selkä! Katsokaas nyt, kun tämä vyötärön kapein kohta osuu juuri teidän peppunne leveimmälle kohdalle. Hartiat kuin hi-hi-hi... ladon ovet, ja hihat roikkuvat polvissa asti.

Voivoi, on se varmaan kauheaa olla noin pieni!

Suunnattoman suuren tavaratalon kahdeksannessa "Naisten Vaatemaailma"-kerroksessa:

- Voisinko auttaa?

- Kyllä kiitos - olisiko teillä tästä mallista kokoa 32 tai 34? Tämä on todella kaunis!

- Kyllä toki, näistä italialaisista ja ranskalaisista boutique-malleista löytyy ihan pieniäkin kokoja. Ne menevät tosin yllättävän nopeasti, mutta tarvittaessa tilaamme lisää. Tässä olisi koko 32.

- Tämä jakkuhan istuu! Uskomatonta! Hamekin sopii. Otan tämän ilman muuta. Ai niin, paljonko tämä maksaa?

- Jakun hinta on 15.330 markkaa, ja hame maksaa - hei, mihin ihmeeseen...?

(Asiakas taisi maata pyörtyneenä vaatetankojen alla, boutique-osaston upottavalla kokolattiamatolla.)

Nimimerkki "KULLAN KALLIIT 152 CM"

NYPPII, RISOO JA ELLOTTAA, kuten aina shoppailukierroksen kierroksen jälkeen. Olen lähes 190 cm pitkä neito pääkaupunkiseudulta. Säällittävä yritykseni on ollut jo pidemmän aikaa löytää itselleni stretch-housut. Vyötäröni on todella kapea, lanteet nyt eivät niin...

Lähes sopivia housuja on tarjolla yllättävän paljon, mutta niihin en tällä kerralla halunnut tyytyä. Forumin Avenuestä olin jo vähällä löytää elämäni housut. "Stretch"-housut, kokoa 46, olivat pituudeltaan sopivat, mutta leveydestä olisin mahtunut niihin 1,5 kertaa. Housuista valmistetaan myös kapeampaa mallia, joita oli myös tarjolla, joskin liian pieniä kokoja. Kokoa 46 ei oltu edes tilattu. Myyjä, joka oli erittäin ystävällinen, kertoi, että tilauksesta Avenue valmistaa housuja lähes mitä vain kokoa, mutta näitä kapeita housuja ei kukaan ole Suomessa ottanut myyntiin, kun on tarkoitettu vientiin!?! **RAIVOSTUTTAVAA.** Ensinnäkin tietää, että tilaamalla kyseisiä vaatekappaleita olisi saanut ja toiseksi se, että niitä on vielä tehtykin mutta **VIENTIIN!** Avenuen ystävällinen myyjä vielä tarkisti valmistajalta, ettei yhtään paria ollut jäänyt tehtaalle - ei ollut.

Syy miksi kirjoitan, on että eikö meillä suomalaisilla kuluttajilla ole mitään mahdollisuuksia vaikuttaa siihen, mitä meille tarjotaan. Tässäkin tapauksessa sopiva malli oli olemassa ja tuotannossa, mutta ei **SAATAVILLA!** Me marginaaliryhmät kun emme harmiksemme ole ensimmäisinä sisäänostajien mielissä.

Eikö ole mitään keinoa asioida samoilla apajilla kuin sisäänostajat, suoraan valmistajien kanssa? Vähän kaikkea kun nykyään löytyy jostain vaan ei suomalaisen kaupan hyllyltä. On ikävää olla riippuvainen ihmisistä, joilla ei usein ole mitään tuntumaa poikkeavuuksien suhteen - tai edes yritystä ymmärtää.

Niinkuin moni tietää, eivät erilaiset maxi- tai mammamallit pue kovin kivasti nuorta, tyylitietoista ihmistä. Monen normaalikokoisen rahakirstunvartijan mielestä ne kuitenkin ovat vastaus kaikkeen. Ehkä heistä pituuden voi korvata leveydellä? Kateellisenä haaveilen siitä päivästä, jolloin voin pukeutua niinkuin haluan, ja olla ylpeä pituudestani ja erilaisuudestani. Nyt joudun ostamaan kengät sillä perusteella, mitkä mahtuvat jalkaan, paidat miestenosastolta ja housut sen mukaan, missä on lahkeessa eniten "päästämisenvaraa". Ja silti näytän riisitautiselta lyhyine hihoineni ja nöpöine lahkeineni. Vika ei ole pituudestani vaan vaatteistani. Pituudestani en senttiäkään antaisi pois! - Muuten, pitääkö paikkansa, että Hollannissa on maailman suurin keskipituus? Ei kun shoppailemaan!

TERVEISIN - 189 CM

NÄIN KESKUSTELUN PITUUDEN AIHEUTTAMISTA ONGELMISTA ILTA-SANOMIEN lukijan ääni -palstalla, ja siellä koko keskustelu ryöstäytyi yli äyräittänsä, eli todellinen ongelmakohta jopa hämärtäi, mutta keskustelun laajuus ja monipuolisuus varmaan osoitti, kuinka todellinen ongelma kuitenkin on nykypäivän tarjontapaljoudesta huolimatta.

Itse olen **PITKÄ** mies, 196 cm, ja suhteellisen hoikka, painoa n. 90 kg, kengän koko 45-46. Ikäni on 35 vuotta. Ongelmaksi koen lähinnä vaatehankinnat. Kenkiä kuitenkin vielä löydän suhteellisen helposti. Varsinkin kun olen hyväksynyt sen tosiasian, etteivät alennusmyynnit milloinkaan ole minua varten... Jo muutenkin on tarpeeksi hankalaa löytää sopivia kokoja, niin turha pahoittaa mieltään siitä, että alennusmyyntien aikaan ei varsinkaan löydy omaa kokoa!

Asun melko pienellä paikkakunnalla, joten tarjonta jo muutenkin on täällä melko rajallista, mutta liikun melko paljon Turussa, Tampereella ja Helsingissä. Juhlavaatteeni olen onnistunut melko hyvin hankkimaan (kovalla hinnalla kylläkin) paikkakuntani Fere-liikkeestä, jossa ammattitaitoisesti korjataan mahdollisuuksien mukaan. Aina ei mukavalta tuntuvasta valinnasta löydy hihan tai lahkeen pidennysmahdollisuutta, joka siten kaventaa valinnanvaraa. Lähinnä vapaa-ajan vaatetus ja muotivaatteet ovat hakemiani tuotteita.

JÄSENEKSI

OLIN SUORASTAAN HÄMMÄSTYNYT HUOMATESSANI LEHDESSÄ kyselykaavakkeen meille "leveysmitoitamme pienille naisille". Onko meidänkin huomattu? Liityin yhdistykseen noin vuosi sitten. Pituuteni on 175 cm ja kengännumeroni 40. Vastaanotto tuntui kovin nihkeältä. Tulin siihen käsitykseen, että myös kengännumeroni tulisi olla suuri ja hankala, jotta voisin liittyä - vaatteiden ostamiseen liittyvät ongelmat eivät ilmeisesti riittäneet. Onko tässä jotakin logiikkaa? Miksi pitäisi välttämättä olla molemmat ongelmat? Eikö yhdistyksen jäsen saa olla pitkä ja siroliuinen tai vaikka "keskikokoinen" ja isojalkainen? Meitä on moneen junaan. Tämä tiedoksi yhdistyksen johdolle!

Tottakai myös vaatteiden ostaminen on minulle helpompaa kuin esim. 190 cm naiselle, mutta esim. puserot ja erityisesti takit ovat aina liian lyhyitä - on ostettava koko L tai XL, jotta olisi edes hieman lisää pituutta (yleensä jää silti liian lyhyeksi) ja kavennutettava ompelijalla,

mistä tulee lisäkustannuksia. Ehdotukseni on:

Aikuisikäisen jäsenistön mitat:

Naiset pituus alle 160 ja yli 170 cm

ja/tai

kenkä nro 35 tai pienempi ja 42 tai

isompi

Miehet pituus alle 170 ja yli 190 cm

ja/tai

kenkä nro 39 tai pienempi ja 46 tai

isompi

MIELENSÄ PAHOITTANUT

Yhdistyksessämme on ollut alusta asti voimassa tuo ehdotettu "ja/tai". Pitkät ja siroluiset, hoikat, ovat myös toistuvasti olleet esillä ajettaessa asioitamme eri yhteyksissä. Tässä on ollut kyseessä jokin väärinkäsitys. Onnittelut sen johdosta, että kenkiä on tuohon mainittuun numeroon asti saatavilla. Tervetuloa yhdistykseen!

MAIJU HAVINEN

IKEASTA OSTIN RUNKOPATJAN pojalleni. Sen pituus on 220 cm, ja siihen on jalkoja saatavana kahta korkeutta. Patjoissa käytän 120 cm leveää joustofroteelakanaa, joka riittää juuri ja juuri, koska frotee joustaa. Sänky, petauspatja ja korkeat jalat maksolivat alle 2000 mk kesällä 1999.

T:MI JORMA JULIN & CINDY myy Mondo puuvilla- ja urheilusukkia, myös multa sukkia. Saatavana on numeroon 52 sekä urheilusukkia että ohuempia. Ostin frotee-pohjaisia, kotimaisia sukkia nro 49-52. Jos kiinnostaa, solta ja kysy p. 09-5122682, 0400-602893. Terveisin

BIRGITTA JOHANSSON, puh. 5053552 ilt.

LEHDISTÖSSÄ ESITETTYÄ TERVEYSTIETOA

PERITTY ALTTIUS aiheuttaa suuren osan selkävaivoista, uskoo **Leena Ala-Kokko** Oulun yliopiston lääketieteellisen blokemian laitokselta. Löydetty geenimuutos selittää 5 prosenttia vällilevytyristä. On viitteitä muistakin geenimuutoksista, jotka myös altistavat vällilevytyrien syntymiselle. Niiden ohella myös ympäristötekijät lisäävät mahdollisuutta sairastua. Vaaratekijöitä ovat pituus, varsinkin miehillä, tupakointi ja ylipaino. Myös joissakin ammateissa, kuten autonkuljettajilla, riski sairastua on suuri. Periytyvää geenimuutosta kantavien sukuihin kuuluvien kannattaa harkita esimerkiksi ammatinvalinta tarkkaan.

HeSa, 16.9.1999

LENKKAREISTAKO LATAJALAT?

Kengät muovaavat kasvavan lapsen jalkaa helposti väärin. Varsinkin tyttöjen muotikengät tukevat huonosti jalkaa, sanoo liikuntatieteen erikoislääkäri, dosentti **Martti Kvist**. Nuorten tyttöjen korkeapohjaisissa kengissä jalkapohja ei saa alstimusta alustasta. Paksupohjaiset kengät ovat täysin jäykkiä ja salpaavat jalan liikkeitä. Tyttöjen ja naisten kengät ovat usein myös liian kapeakärkisiä, jolloin varpaat vääntyvät.

Kvist korostaa, että lasten kenkien tulisi olla oikeaa kokoa. Varpaiden tulee voida levätä astuessa runsas puoli senttiä, ja kasvunvaraa pitää olla. Kengän tulee olla sisätilaltaan puolitoista senttiä jalkaa isompi. Lapsille ei pidä ostaa liian raskaita, jäykkiä kenkiä, koska lapsen askel on kevyt. Löysätkään kengät eivät ole hyvät. Varsinkin paksupohjaiset, löysärunkoiset talvisaappaat kierrättävät jalkaa virheellisesti. **Martti Kvist** ei ole huolissaan siitä, että moni koululainen käyttää lenkkareita. "On arveltu, että lattaajalat olisivat yleistyneet lenkkareiden myötä, mutta näyttöä tälle ei löydy."

APU 35/99

LIIKUNTAVAMMOJA.

"Vaikka jaloissa ei aikaisemmin olisikaan selvää vammaa havaittu, ylläritus voi sen aiheuttaa. Jalan ominaisuudet korostuvat paljon liikkuaessa", selvittää fysioterapeutti **Jukka Saukkonen** Lahden Fyteamista. Juostessa jalkaan kohdistuu alastulo-vaiheessa voimia, jotka saattavat olla 3-4-kertaisia kehon painoon nähden. Jalkaan kohdistuvia oireita voivat hänen mukaansa aiheuttaa mm. vääränlaiset varusteet, riittämätön urheilujalkineen jousto tai liian kuluneet jalkineet. Kuluneet liikunta-jalkineet kannattaa uusia ajoissa. Kuluneissa kengässä on vino lesti, joka kääntää jalkaa väärään asentoon. Löysälle jalalle kengän täytyy olla kiertojäykkä, jäykälle jalalle puolestaan kiertoherkkä. Jäykälle jalalle ominaista on korkea jalkaholvi. Hoitamattomasta liikuntavammasta voi pahimmillaan seurata hiusmurtumia eri puolille jalkaa.

ESS, 10.12.1998

PULPETTIEN MITTASUHTET VÄÄRÄT.

Noin puolet yläasteen oppilaista on sitä mieltä, että heidän työskentelyään haittaa huonot työtuolit ja pöydät, kertoo kouluterveystutkimus. Koululaiset ovat kasvaneet ulos pulpeteistaan, jotka on saatettu hankkia jo 1960-luvulla. "Oppilaiden oireisiin pitäisi reagoida nyt eikä odottaa, että hierojat hoitavat heidät sitten vanhempana", painottaa Stakesin tutkimusprofessori **Matti Rimpelä**. Hän ehdottaa, että koulussa pitäisi olla ergonomiakasvatusta ja taukojumppaa.

Opetusneuvos **Juhani Uurto** Opetushallituksesta sanoo, että päätökset kalusteita tehdään kunta- ja koulutasolla, ja taloudelliset mahdollisuudet hankkia uusia kalusteita ovat niukat. Säädettyvät pulpetit helpottaisivat ongelmaa joissakin tapauksissa, mutta yleensä säätämiseen tarvitaan työkalu. Yläasteen oppilaista vain kolmella prosentilla on tunnit omassa luokassa, oma pöydän ääressä. Muut vaeltavat tunneltain luokasta toiseen, eikä kellekään voi löytyä